

wijs mij Uw weg

samen met God
richting vinden in je leven

eline lindeboom

wijs mij Uw weg

samen met God
richting vinden in je leven

verder
met God
serie

Wandelers onderweg met God • 7 rustpunten ter bemoediging en versterking voor wandelaars

Verder met God – serie

7 rustpunten ter bemoediging en versterking voor wandelaars onderweg met God

Deel 2 – Wijs mij Uw weg

Samen met God richting vinden in je leven

Eline Lindeboom

www.praktijkrivkah.nl

© 2021 Scholten Uitgeverij BV
Burgemeester Drijbersingel 25c
8021 DA Zwolle
info@scholtenuitgeverij.nl
www.scholtenuitgeverij.nl

Omslag en binnenwerk: zijdiezijn.nl

Drukwerk: Drukcase

Eerste druk, september 2021

ISBN: 978-90-831765-1-2

NUR: 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, met uitzondering van korte citaten gebruikt in recensies, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Psalms 86:11

Leer mij, HEERE, Uw weg,
ik zal in Uw waarheid wandelen,
maak mijn hart één
om Uw Naam te vrezen.

Psalms 32:8

Ik onderwijs u
en leer u de weg die u moet gaan;
ik geef raad, mijn oog is op u.

Op pad met de serie 'Verder met God'

Hoofd en hart

Velen van ons hebben het wandelen (her)ontdekt. Wandelen is gezond en goed voor geest, ziel en lichaam. Wandelen ontspant en creëert (denk)ruimte. Het ondersteunt ons bij het verwerken van tal van zaken uit ons leven. Wandelen zorgt er zelfs voor dat we letterlijk 'vooruit gaan denken'; we gaan meer in oplossingen denken. Wandelen helpt ons ook te leren hoe we in ons leven meer kunnen vertragen en vanuit Gods rust kunnen leven. Misschien is dat iets waar we ten diepste allemaal naar op zoek zijn.

De Bijbel staat vol met passages die ons erop wijzen dat het leven met God als gelovige een wandelend leven mag zijn. We mogen leren wandelen in geloof; samen met God op weg gaan. God is zelf rust en het is dan ook niet verwonderlijk dat we nergens in de Bijbel lezen dat God haast heeft of rent in Zijn omgang met Zijn kinderen. Hij geeft ons tijd om te leren leven in Zijn tempo. En vaak is dat heel wat trager dan we gewend zijn of dan we misschien zouden willen. Het kan een hele weg zijn om een nieuw

leef- en beweegtempo aan te leren. Maar veranderen en groeiprocessen in ons leven vragen tijd en het is belangrijk dat we geduld hebben met onszelf, zoals God dat ook heeft. Als we daarbij mét God wandelen (geestelijk én fysiek), geven we Hem de ruimte Zijn schatten van wijsheid en kennis aan ons toe te vertrouwen en ons van binnenuit te veranderen.

Wandelen is een wonderlijk middel
van God om te leren niet alleen vanuit
je hoofd, maar ook vanuit je hart te
gaan leven.

Wandelen in Gods schepping

God onderwijst ons door Zijn Woord en door onder andere de cycli van seizoenen en we kunnen hier steeds opmerkzamer in worden. In de jaren dat ik voor de klas stond, noemden we dat ‘aanschouwelijk en ervaringsgericht onderwijs’; leren door te zien en te ervaren. Het draagt bij aan het verankeren van het geleerde en we worden als mens meer in het geheel betrokken bij wat we leren. Het dóet iets en het beweegt iets in ons! Door te zien en te ervaren, leren en onthouden we beter. Toch is het opvallend dat deze manier van leren nog steeds zo’n minimale plek krijgt in het onderwijs en in het bedrijfsleven. We lijken toch dikwijls te blijven steken in cognitieve

processen en het willen begrijpen met ons verstand. God wil ons leren dat we in het leven niet alles zullen begrijpen en dat we toch met Hem verder mogen komen. Zoals een vader zijn kind aan de hand meeneemt, zo wil God met ons op weg gaan.

In de afgelopen jaren heb ik ontdekt dat wandelen in Gods schepping een wonderlijk mysterie is. Wandelen in de natuur werkt misschien wel dubbel zo genezend en verdiepend. In de natuur liggen schatten verborgen waarmee God tot het hart en de ziel van de mens spreekt. Ze getuigt van God zelf (Psalm 19) en het is misschien juist in de natuur dat we ontvankelijker worden voor Zijn stem.

Dit begon echt tot me door te dringen toen ik tijdens een periode van burn-out ging wandelen om rust en herstel te vinden. Ik ontdekte echter dat het wandelen meer betekende dan alleen ‘het pad van herstel’ bewandelen. Het wandelen leerde mij op een andere manier te leven. Het plaatsen van mijn ene voet voor de andere, bleek het begin te zijn van een geweldige – soms confronterende - onderwijstijd, waarin God mij kostbare lessen leerde over het leven (met Hem). Een manier van leven die ik door mijn gehaaste en volle leven onmogelijk kon ontdekken en waar ik bovendien ver vanaf was geraakt.

Ik ontdekte in die tijd dat God ons bedoeld heeft om met beide voeten op de grond te staan, op aarde te bewegen; de plek waar Hij ons geplaatst heeft, om

daar van betekenis te zijn. We dienen Hem niet door alleen hard te werken op deze aarde, maar door hier te *zijn* en met Hem samen te leven en te werken. Je mag bewegen op de plek waar je geplaatst bent. En het gaat God er niet in de eerste plaats om wat je doet of wat je voortbrengt, maar waar je *bént*. Hij verlangt ernaar dat we dichtbij Hem zijn. En in deze verbondenheid mogen we ontdekken wat Zijn bedoeling is met ons leven. Zo mag het een geweldige reis met God worden, waar we door moeilijke én mooie tijden mogen groeien. We zijn als pelgrims onderweg en tijdens onze reis mogen we onze hulp van God verwachten (Psalm 121). Samen met Hem komen we verder.

Het is mijn verlangen dat deze boekenserie je helpt om vanuit verschillende thema's en vraagstukken in je leven de reis te maken van je hoofd naar je hart. Gods Woord is leven (Joh. 1:4) en Hij verlangt ernaar te bewegen in ons (dagelijks) leven opdat wij *léven*! Ik neem je graag mee op pad in Gods wonderlijke schepping om samen die reis te maken.

Het lezen en verwerken van dit boekje is waarschijnlijk één stap in jouw wandeltocht met God. God zegene deze stap, zodat je ook echt zult ervaren dat je met God verder kunt komen. Of je nu net twee stappen vooruit hebt gezet of misschien tien stappen achteruit, God kan verder met jou.

Bij Praktijk Rivkah (www.praktijkrivkah.nl, info@praktijkrivkah.nl) kun je terecht als je behoefte hebt aan natuur- en wandelcoaching bij dit thema of bij één van de andere thema's uit de serie 'Verder met God'. Sommige wandelingen zullen qua thematiek misschien een lading voor je hebben waarbij je liever met iemand samen wandelt. Het is ook mogelijk om tijdens het doornemen van het boekje op dit thema gecoacht te worden of enkele themawandelingen te plannen.

Hoe deze boekjes te gebruiken?

Elk boekje nodigt je uit om met een specifiek thema *op pad* te gaan. Waarschijnlijk heeft de titel je aangesproken omdat het een thema uit je leven raakt en omdat je daarmee aan de slag wilt gaan. Dat is dan ook gelijk het startpunt van je reis. Elk boekje start met een inleiding op het thema waarin je je 'wandeldoel' verwoordt en uitwerkt met behulp van een opdracht in de natuur.

De eerste stap is het vrij maken van tijd om te gaan wandelen. Het zou mooi zijn als zeker één wandeling per week kan plaatsvinden in een natuurgebied. Dit boekje is gemaakt om onderweg mee te nemen en past makkelijk in je jaszak of in een rugtas. Je kunt vooraf een hoofdstuk lezen of tijdens je wandeling een pauze inlassen waarin je iets leest of verwerkt. In de boekjes zelf vind je vragen en opdrachten. Elk

hoofdstuk behandelt een thema die je per wandeling kunt lezen. In totaal kun je met elk boekje tien wandelingen maken. Het is aan te raden een schrijf- of schetsboek aan te schaffen om alle vragen en opdrachten in te verwerken. Speciaal voor deze serie zijn bijpassende schetsblokken ontwikkeld waarin je een keuze kunt maken om te verwerken in poëzie, verhalen of beelden. Schrijf bij je verwerking ook op wanneer en in welk gebied je de wandeling hebt gemaakt.

Zintuigen

Elk boekje is opgebouwd vanuit het wandelen met je zintuigen: zien, horen, ruiken, proeven, voelen. God heeft ons zo verschillende kanalen gegeven om te ervaren, te ontvangen en te verwerken.

Hoe wandelen?

Probeer bij elke wandeling je bewust te zijn van hoe je loopt. Zijn je schouders ontspannen, is je wandeltempo rustig? Hoe is je ademhaling? Zoek naar een ontspannen manier van lopen en geef jezelf even de tijd om in de vertraging te komen als je dat nodig hebt. Het kan geen kwaad ook eens goed te kijken naar je schoeisel. Lekker zittende wandelschoenen zijn absoluut geen overbodige luxe en zullen je echt tot zegen zijn. Het zou mooi zijn als de wandelingen plaatsvinden in (verschillende) natuurgebieden. Hiervoor vind je bij enkele wandelingen ook suggesties.

Inleiding

Wijs mij Uw weg (deel 2)

Het zandpad komt tot een abrupt einde in een rommelig kruispunt. Een picknickbankje staat naast het kruispunt en moedigt aan even te gaan zitten. Alsof een moment van rust zou bijdragen aan een weloverwogen keuze welk pad je moet inslaan. De ANWB paddenstoel wijst kalm naar verschillende richtingen en informeert hoeveel kilometer je hiervoor af te leggen hebt. Alles lijkt ernaar toe te werken dat je een keuze zult moeten maken: welk pad ga je bewandelen? Je kunt immers maar één pad tegelijk bewandelen. We komen in ons leven ook op tal van kruispunten te staan; grote en kleine beslissingen zullen gemaakt moeten worden en keuzes bepalen dikwijls de richting van ons leven. Hebben we altijd de mogelijkheid richting te kiezen en hoe doen we dat? Hoe weet je of je op de goede weg wandelt? Hoe vind je samen met God richting in je leven?

Psalm 86:11 en 32:8 lijken duidelijk te maken dat er inderdaad een weg te vinden is die goed is en het lijkt de inspanning waard deze weg te zoeken. Bij het vinden van deze weg neemt Gods Woord en Zijn persoonlijke weg met ons een centrale plek in.

Toch ervaren we in ons dagelijks leven dikwijls dat het vinden van die 'weg' helemaal niet zo eenvoudig is. En de vraag naar de goede weg en naar richting in ons leven, klinkt misschien wel het meest luid in moeilijke tijden waarin we veel druk voelen of uitdagingen ervaren. Dat gold ook voor David, die deze psalmen schreef. Hij was er niet best aan toe; geestelijk en fysiek was hij verzwakt. Maar al voelde hij zich verloren en verdwaald, er was altijd één weg die hij (weer) wist te vinden: de weg naar God. Hij wist dat God zelf zijn redding was als hij dreigde de weg kwijt te raken. In Psalm 63:9 zegt deze David: 'Mijn ziel klampt zich aan U vast, komt achter U aan, Uw rechterhand ondersteunt mij.' David kende God en hij vertrouwde Hem. En het was op basis van deze band met God dat hij steeds de weg naar en mét God terug vond.

Waarschijnlijk sta jij op dit moment op een punt in je leven dat je richting zoekt. En misschien heb je net als David zo'n zelfde verlangen dat diep van binnen leeft: wijs mij de juiste weg. Hoe kies je de goede richting? Wat als je je compleet verdwaald voelt of

wandelt op een pad waar je grote twijfel over hebt? Is het wel nodig om altijd zo bewust een pad te kiezen? En is er altijd maar één pad het 'juiste' of is daar ook ruimte en vrijheid op de route te vinden? Zoals de paddenstoel in het bos aangeeft: elke route (elke keuze) heeft haar eigen afstand en duur en leidt tot een bepaalde bestemming. God geeft ons vrijheid om zelf te kiezen waar we gaan wandelen. Dat is soms een lange route en soms een korte route. Soms wandelen we met Hem en soms raken we een tijdje van de weg af. En soms komen we op een pad waar we niet vrijwillig voor kozen, maar waar we veel kunnen leren.

God kan dingen in je leven zo leiden dat je op een zeker pad terecht komt, waar Hij je aan de hand wil nemen en je wil onderwijzen. Dat kan zomaar een pad zijn dat veel vragen bij je oproept. Ik heb dat in mijn leven ook dikwijls ervaren. Soms leren we het meest op de meest uitdagende routes. God traint daarmee ons uithoudingsvermogen en Hij wil ons versterken, zoals onze benen meer spierkracht ontwikkelen door steeds in beweging te blijven. God wil ons graag helpen ontdekken welke weg goed is, omwille van ons en omwille van onze band met Hem. Als we Hem richting vragen, dan zal Hij die ons zeker geven en Hij zelf gaat met ons mee.

David vroeg God dikwijls hem te redden en de weg te wijzen. Het was alsof hij zich er voortdurend van

bewust was dat het buiten God om een heel andere weg zou worden. En het was alsof hij beseftte dat hij beter de moeilijke weg mét God kon gaan, dan de makkelijke weg zonder God. David zocht daarbij naar een onverdeeld hart. Dat wil zeggen: een hart dat volledig op God gericht was. Een hart dat op God gericht is, vertrouwt Hem in de wegen die Hij met ons gaat. Waar Davids hart geneigd was van de weg af te raken, daar vroeg hij God: 'Geef mij een onverdeeld hart, dan blijf ik op de goede weg.' Met andere woorden: 'Laat mij wandelen op Uw weg.' Ik bid dat dit verlangen ook bij jou steeds sterker zal worden.

Wil je ontdekken hoe God je leven leidt? Sta je op een kruispunt in je leven? Wil je leren hoe je samen met God richting kunt vinden in je omstandigheden? In dit boekje gaan we op zoek naar dat geheim van richting vinden met God. We ontdekken hoe we keuzes kunnen maken en hoe onze band met God daarin een belangrijke rol speelt.

[jouw naam],
Ik onderwijs je en geef je raad over de
weg die je moet gaan.
(naar Psalm 32:8)

Je persoonlijke wandeldoel bij Wijs mij Uw weg

Waar zou je verder in willen komen?

Wat zou je de komende tijd graag willen ontdekken of veranderen in je leven (met God)? Hoe hoop je dat dit boekje daaraan zal bijdragen?

Verwerkingssuggesties

1. Zoek in je wandelgebied een kruispunt op. Ga erop of erbij staan en pak je persoonlijke wandeldoel erbij. Waarin zoek je op dit moment richting in je leven? Bedenk bij één richting welk pad je in het verleden hebt bewandeld ten aanzien van je wandeldoel of hoe je er eerder mee omging. Kies ook één pad dat staat voor waar je nu wandelt; wat doe je op deze weg? Hoe reageer je op dingen in je leven en waar zoek je naar? Kies vervolgens het pad dat voor jou nieuw is; waar zou je graag meer in willen gaan leren wandelen?
2. David zei tegen God: 'Mijn ziel is aan U verkleeft.' Het was op basis van zijn vertrouwensband met God dat hij Hem vertrouwde in de weg die God met hem ging. Zoek naar een symbool in de natuur dat dit voor jou uitbeeldt. Wat zegt het je? Waarin zou je verder willen komen als het gaat om je band met God?

Hier begint je wandelroute. Laten we op pad gaan en ontdekken hoe God jou wil leiden op jouw levensweg!

Inhoudsopgave

Op pad met de serie 'Verder met God'	7
Inleiding <i>Wijs mij Uw weg (deel 2)</i>	13
<i>Zien</i>	21
Wandeling 1 In het oog houden Met God meegaan	22
Wandeling 2 De wijde wereld in Gods persoonlijke weg met ons	29
<i>Horen</i>	39
Wandeling 3 Het koeren van een duif De weg (weer) zien	40
Wandeling 4 De juiste stem horen Gods leiding in onze uitdagingen	47
<i>Proeven</i>	55
Wandeling 5 Een rechte weg Het goede pad bewandelen	56
Wandeling 6 Tweesprong Keuzes maken	64

<i>Ruiken</i>		73
Wandeling 7	Frisse lucht inademen	74
	God houdt koers	
Wandeling 8	Na de regen	81
	Wandelen op Gods ondoorgroendelijke wegen	
<i>Voelen</i>		89
Wandeling 9	De wolk(en) volgen	90
	Dit is de weg	
Wandeling 10	Grazige weiden	97
	Zegen mij op de weg die ik moet gaan	
Terugblik op jouw wandeltijd met God		103

Hoofdstuk 1 Zien

Zien is het zintuiglijk waarnemen van beelden, oftewel visuele waarneming.

We kunnen ook indirect mentale beelden waarnemen zoals beelden en dromen. Geestelijk zien is vooral het kunnen zien van de dingen (van het geloof) die we anders niet kunnen zien. Zien is dan ook gerelateerd aan 'begrijpen' en is onlosmakelijk verbonden aan het verlossende werk van Jezus. Met deze ogen kunnen we ook beoordelen, onderzoeken en ontdekken.

Wandeling 1: In het oog houden

Thema: Met God meegaan

'Want de ogen van de HEERE trekken
over de hele aarde, om Zich sterk te
bewijzen aan hen van wie het hart
volkomen is met Hem.'
(2 Kronieken 16:9a)

Het was de bedoeling dat ik de blauwe paaltjes zou volgen, maar ik krijg sterk de indruk dat ik halverwege mijn wandelroute op de groene route terecht ben gekomen. Ik meen me te herinneren dat de groene route twee keer zo lang is en ik twijfel wat ik zal doen. Het is al even geleden dat ik een blauw paaltje heb gezien en ik kan mij niet goed herinneren op welk moment ik precies op de groene route ben beland. Ik kijk om me heen, alsof ik verwacht dat er opeens een blauw paaltje op zal duiken, maar tevergeefs. Ik besluit de groene route verder te gaan volgen. Zowel bij blauw als bij groen zal ik op mijn bestemming uitkomen, al zal de groene route iets meer van me vragen.

Bij het volgen van een route gebruiken we vaak knooppunten of richtingwijzers. Het is belangrijk om deze goed in de gaten te houden. Soms kunnen we leunen op herkenningspunten die we zelf hebben onthouden als we bekend zijn in een gebied. Herkenningspunten en richtingwijzers bieden houvast en rust onderweg. Bovendien helpen ze je overzicht te houden over je reis en geven ze vertrouwen dat je op je bestemming zal komen. Het is dan ook van groot belang dat je goed blijft kijken naar deze aanwijzingen en uiteraard deze ook opvolgt. Want een aanwijzing missen of anders interpreteren, kan zomaar betekenen dat je op een heel ander pad terecht komt. Zo hebben we in ons leven ook richtingwijzers en herkenningspunten nodig.

Ben je tijdens je wandeling een richtingwijzer tegengekomen?

Wat heb je gezien? Wat heb je besloten? Wat zegt dit over jou?

Hoe heeft de richtingwijzer je wel of niet geholpen?

Wandelen vraagt een zekere oplettendheid. Zeker als je wandelt in een gebied dat je niet goed kent. Weten waar je bent en waar je heengaat is zeker geen overbodige luxe.

Waar let jij op tijdens je wandeling?
Wat heb je tijdens deze wandeling gezien? Welke herkenningpunten heb je tijdens je wandeling bewust opgeslagen?

Na de bocht duiken ze opeens weer op: een blauw én een groen paaltje. Net nu ik had besloten de lange route maar te gaan lopen. De routes blijken elkaar op dit kruispunt even te raken. Het lijkt voor de hand liggend dat ik nu verder ga met blauw, maar zo voelt het even niet. Het verwacht me zelfs. Had ik zojuist niet besloten mijn plan te wijzigen omdat de omstandigheden zich daartoe leenden? Zou ik dan nu weer mijn plan moeten wijzigen? Ik begon aan een blauwe route, vervolgde de groene route, maar nu kan ik opeens weer terug de blauwe route lopen. Wat ik ook kies, ik zal ervoor zorgen dat ik de paaltjes niet meer uit het oog verlies. Iets in mij vindt het lastig weer terug te gaan naar de kortere route en ik besluit bij mijn keuze te blijven: ik loop de lange, groene route. De bomen kleuren de omgeving frisgroen en de zon moedigt me aan om mijn jas uit te trekken. Eigenlijk is het prima weer voor een stevige wandeling. En de paaltjes, die verlies ik niet meer uit het oog. Achter een dikke boom duikt een groen paaltje op en ik sla rechtsaf.

David leefde met een zekere oplettendheid. Steeds was hij op zoek naar God en Zijn betrokkenheid in zijn leven. En als het contact dreigde te verslappen of als moeite het zicht op God voor hem vertroebelde,

dan leek dat ervoor te zorgen dat hij des te harder Gods aangezicht zocht. Hij zocht naar God zoals wij op onze route kunnen zoeken naar herkenningpunten en aanwijzingen. David zocht houvast en richting in zijn leven en vond deze bij God. Zo mogen wij ook voortdurend God zoeken als we richting zoeken in ons leven.

De tekst uit Kronieken laat ons zien dat God er van Zijn kant ook werk van maakt ons te zoeken. Zijn ogen gaan over de aarde om te zoeken wier hart naar Hem uitgaat. En Hij wil hen ondersteunen die Hem zoeken.

Opdracht: God die alles ziet

Neem een paar minuten je omgeving in je op. Wat zie je allemaal? Binnen welke straal kun jij zien wat er zich in het gebied afspeelt? Sta even stil bij het feit dat God zo over de aarde Zijn blik laat gaan en alles ziet. Wat doet dit met je?

God is voortdurend naar ons op zoek. Psalm 32:8 deelde al met ons de woorden van God: 'Mijn oog is op u.' Naast het feit dat Hij ons ziet, zoekt Hij dus ook naar het zien (het lezen) van ons hart. Wij kunnen op onze beurt ons hart openstellen voor God om daarin te werken. Dat doen we door bijvoorbeeld

ons hart (dat wat ons bezighoudt) met Hem te delen. Persoonlijk kan ik mijn hart het makkelijkste delen met God tijdens een wandeling. Vaak praat ik dan hardop met God. Hoe deel jij je hart met God? God ziet en zoekt ons dus. Wat doet het idee dat God Zijn blik niet van jou losmaakt met je? Welk gevoel geeft dit? God ziet je en Hij zoekt je; Hij wil je krachtig bijstaan op de weg die je nu gaat. Probeer je daar eens een voorstelling van te maken: Gods zoekende hart en ons zoekende hart. Wat gebeurt er tijdens zo'n 'ontmoeting van zoekende harten'? Je zou hier over kunnen tekenen, schilderen of schrijven in één van de bijpassende schetsblokken.

Opdracht: volgen met je ogen

Zoek iets in de natuur dat je met je ogen kunt volgen. Dat kan een dier zijn (vogel, insect etc.) of bijvoorbeeld de wind, een bloem of een blaadje. Kijk er een tijdje naar en blijf het geconcentreerd volgen. Wat zie je? Is het moeilijk of makkelijk je aandacht vast te houden? Wat leidt je af? Wat gebeurt er als je je blik losmaakt?

Door Hem steeds te zoeken en onze ogen op Hem gericht te houden, gaan we ontdekken dat Hij ons leidt en dat Hij niet alleen de weg wéét, maar ook samen met ons op weg wil gaan.

In de verte doemt een statige boom op. Zo tussen de weilanden valt hij meteen op. En al is hij nog hard bezig zijn blad tevoorschijn te laten komen, zijn hele voorkomen is robuust en krachtig. Een dikke stam van zeker 1,5 meter doorsnede vertakt in kronkelige takken. Ik onderbreek mijn wandeling en ga even onder de boom staan en kijk naar boven. Zo dicht bij deze krachtige boom voel ik me meer dan ooit zo afhankelijk van kracht waar ik zelf in tekort schiet. Het is de kracht van God waar we naar mogen leren opzien. Hij is misschien een beetje zoals deze boom: stevig en statig, niet omver te krijgen. Zo kunnen we rekenen op Gods kracht. Ik blijf nog een tijdje naar de boom kijken. Er gebeurt niets. Maar het is juist haar stille onbeweeglijkheid die getuigt van haar kracht.

Hoe kun je reageren op Gods zoekende blik? Hoe houd je oogcontact?

Waarin zoek jij op dit moment Gods krachtige bijstand? Hoe heb je deze bij anderen gezien?

Schrijf een aantal kernwoorden op die iets zeggen over hoe je God kunt zoeken in je dagelijks leven.

Opdracht: krachtig bijstaan

Lees de tekst uit Kronieken nog eens en zoek dan in de natuur een beeld dat voor jou iets zegt over God die je 'krachtig wil bijstaan'. Welke kenmerken heeft dit symbool? En wat zegt het over God?

Blijf oogcontact houden met God. Zelfs als wij het contact dreigen te verliezen, zal Hij blijven zoeken om ons te leiden. Hij zal ons nooit uit het oog verliezen.

Verwerkingssuggesties

1. Blijf tijdens je wandeling bij een herkenningspunt staan. Wat maakt dat dit voor jou dient als herkenningspunt? Welke punten in je leven dienen voor jou als herkenningspunten in je geloof? Hoe zie je God daar en hoe helpt het je God niet uit het oog te verliezen?
2. Denk terug aan een moment in je leven dat je Gods krachtige ondersteuning hebt ervaren. Wat heb je van Hem mogen zien? Wat doet dit met je? Op welke momenten in je leven ben je geneigd (geweest) Zijn blik los te laten? Wanneer zoek je Hem juist?

Wandeling 2: De wijde wereld in

Thema: Gods persoonlijke weg met ons

Het af en aan vliegende roodborstje getuigt van het feit dat het nestkastje bezet is. Na een periode van hard werken en gestaag bouwen aan een nest, is het nestkastje klaar om een tijdje te fungeren als een warm bed voor pasgeboren babyvogels. Met verwondering heb ik de vogels gadegeslagen de afgelopen weken en ik heb gekeken naar de onverdeelde toewijding aan hun kinderen. Straks zullen de jonge vogels dagelijks gevoed worden. Volledig afhankelijk van de zorg van hun ouders zullen ze dag in dag uit in het nest wachten op voedsel om dit vervolgens dankbaar in ontvangst te nemen. Eten betekent groeien. En groei brengt de jonge vogels op zeker moment tot een punt dat ze uit zullen vliegen, de wijde wereld in. De vogelouders weten precies wat hun jongen nodig hebben. Ze brengen voedsel op het juiste moment en zullen ze uit laten vliegen op het juiste moment.

God wil ons leiden gedurende ons leven. Dat doet Hij op een heel persoonlijke manier, die aansluit bij wie wij zijn en wat wij nodig hebben. Ik hoor het mezelf vaak zeggen, zoals mijn kinderen dat ook over ons als ouders kunnen zeggen: 'Hoe weet Hij het toch allemaal?' Het is niet te bevatten dat God